

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2013. július 18.*

„Fellebbezés — Televíziós műsorszolgáltatás — 89/552/EGK irányelv — 3a. cikk — Az Egyesült Királyság által elfogadott, e tagállam társadalma számára kiemelten jelentős eseményekre vonatkozó intézkedések — Labdarúgó-Európa-bajnokság — Az intézkedéseket a közösségi joggal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat — Indokolás — EK 49. cikk és EK 86. cikk — A tulajdonhoz való jog”

A C-201/11. P. sz. ügyben,

az **Union des associations européennes de football (UEFA)** (képviselik: D. Anderson QC és D. Piccinin barrister, B. Keane és T. McQuail solicitors megbízásából)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2011. április 27-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: E. Montaguti, N. Yerrell és A. Dawes, meghatalmazotti minőségben, segítők: M. Gray barrister, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Belga Királyság,**

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik: L. Seeboruth és J. Beeko, meghatalmazotti minőségben, segítők: T. de la Mare barrister)

beavatkozók az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta, a harmadik tanács elnökeként eljáró bíró, K. Lenaerts, Juhász E., J. Malenovský (előadó) és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. szeptember 13-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

a főtanácsnok indítványának a 2012. december 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Union des associations européennes de football (UEFA) az Európai Unió Törvényszéke T-55/08. sz., UEFA kontra Bizottság ügyben 2011. február 17-én hozott ítéletének (EBHT 2011., II-271. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az UEFA-nak a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése alapján az Egyesült Királyság által hozott intézkedéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségéről szóló, 2007. október 16-i 2007/730/EK bizottsági határozat (HL L 295, 12. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat) részleges megsemmisítése iránti kérelmét.

Jogi háttér

- 2 Az 1997. június 30-i 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 202., 60. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 321. o.) módosított, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv (HL L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.; a továbbiakban: 89/552 irányelv) 3a. cikke, amelyet az előbbi irányelv illesztett be ezen utóbbiba, így rendelkezik:

„(1) Minden tagállam hozhat intézkedést a közösségi jog szerint annak biztosítására, hogy a joghatósága alá tartozó műsorszolgáltatások kizárólagos alapon ne közvetíthessenek az adott tagállam társadalma számára kiemelten jelentős eseményeket oly módon, hogy az adott tagállamban a közönség jelentős részét kizárják az ilyen események követésének lehetőségéből élő vagy későbbi közvetítés útján az ingyenes televíziós szolgáltatásban. Amennyiben így jár el, az érintett tagállam jegyzéket készít azokról a meghatározott nemzeti vagy nem nemzeti eseményekről, amelyeket a társadalom számára kiemelkedő jelentőségűnek tart. Ezt világos és átlátható módon teszi meg a szükséges és hatékony időhatáron belül. Ennek az eljárásnak a keretében az érintett tagállam azt is meghatározza, hogy az ilyen események teljes vagy részleges élő közvetítésben kerüljenek műsorra, vagy ahol a közérdeknek megfelelően szükséges vagy alkalmas, objektív okoknál fogva teljes vagy részleges későbbi közvetítésre kerüljön sor.

(2) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet az (1) bekezdéssel kapcsolatban hoznak. Az értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság köteles igazolni, hogy az ilyen intézkedések megfelelnek a közösségi jognak, és erről tájékoztatják a további tagállamokat. A Bizottság kikéri a 23a. cikk alapján létrehozott bizottság állásfoglalását. A Bizottság továbbá haladéktalanul megjeleníti a meghozott intézkedéseket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*, és legalább évente egyszer kiadja a tagállamok által hozott intézkedések összesített jegyzékét.

(3) A tagállamok kötelesek biztosítani megfelelő eszközökkel jogrendszerük keretein belül, hogy a joghatóságuk alá tartozó műsorszolgáltatók ezen irányelv közzétételének napját követően az említett műsorszolgáltatók által vásárolt kizárólagos jogokat nem gyakorolják oly módon, hogy egy másik tagállamban a közönség jelentős részét megfosztják attól a lehetőségtől, hogy kövessék azokat az eseményeket, amelyeket az adott másik tagállam az előző bekezdések szerint megjelölt, teljes körű

vagy részleges élő közvetítés vagy ahol a közérdekű objektív okoknál fogva szükséges vagy megfelelő, teljes körű vagy részleges közvetítés útján az ingyenes televízióban, amint azt az (1) bekezdés szerint a másik tagállam meghatározta.”

3 A 97/36 irányelv (18)-(22) preambulumbekkezdése a következőképpen került megfogalmazásra:

- „(18) mivel lényeges, hogy a tagállamok intézkedéseket hozhassanak az információhoz való jog védelmére és a társadalom számára kiemelten jelentős nemzeti, illetve nem nemzeti események televíziós közvetítéséhez való széles körű nyilvános hozzáférés biztosítására, mint például az olimpiai játékok, a labdarúgó világbajnokság és az európai labdarúgó bajnokság [a továbbiakban: Eb]; ebből a célból a tagállamok jogában áll a közösségi joggal összhangban lévő intézkedések meghozatala, melyek célja a joghatóságuk alá tartozó, az ilyen események kizárólagos műsorközvetítési jogaival rendelkező műsorszolgáltatók gyakorlatának szabályozása;
- (19) mivel a közösségi keretekben szükséges intézkedéseket hozni a lehetséges jogi bizonytalanság és piaci torzulások elkerülésére, és a televíziós szolgáltatások szabad forgalmazásának egyeztetésére azzal a szükséglettel, hogy megakadályozzák a jogos általános érdekeket védő nemzeti intézkedések megkerülésének lehetőségét;
- (20) mivel különösen helyénvaló ebben az irányelvben olyan előírások megfogalmazása, amelyek a műsorszolgáltatók részéről kizárólagos közvetítési jogok gyakorlására vonatkoznak, amelyeket a műsorszolgáltatók felett joghatósággal rendelkező tagállam helyett más tagállamokban a társadalom számára kiemelten jelentős eseményekre vonatkoznak, [...]
- (21) mivel ezen irányelv alkalmazásában a társadalom számára a kiemelten jelentős eseményeknek bizonyos feltételeknek kell eleget tenniük, azaz olyan kiemelkedő eseményeknek kell lenniük, amelyek az Európai Unióban vagy egy adott tagállamban, illetve egy adott tagállam területén a közvélemény számára érdekesek, és amelyeket előzetesen megszervez egy olyan eseményszervező, aki jogosult az adott eseménnyel kapcsolatos jogok értékesítésére;
- (22) mivel ennek az irányelvnek az alkalmazásában a »szabadon igénybe vehető televízió«-s műsorszolgáltatás egy közszolgálati vagy kereskedelmi műsorcsatornán, amely fizetés nélkül a közönség rendelkezésére áll a műsorközvetítés olyan finanszírozási módjain túlmenően, amelyek széles körben alkalmazottak az egyes tagállamokban (például engedélydíj és/vagy alapszintű előfizetési díj egy kábelhálózatban).”

A jogvita előzményei

4 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 5–15. pontja a következőképpen fejt ki:

„5 A[z UEFA] az európai labdarúgás irányító szervezete. Elsődleges feladata az európai labdarúgás fejlesztésének felügyelete, és bizonyos nemzetközi labdarúgótornákat szervez, köztük a labdarúgó-Európa-bajnokság utolsó szakaszát (a továbbiakban: Eb [utolsó szakasza]), amelynek keretében négyévente 16 nemzeti csapat mérkőzik egymással, összesen 31 mérkőzésen. Ez alkotja az e versenyekhez kapcsolódó kereskedelmi jogok értékesítéséből származó jövedelmeket, amelyek lehetővé teszik számára az európai labdarúgás fejlesztését. E körülményekre figyelemmel az UEFA azt állítja, hogy az Eb [utolsó szakaszára] vonatkozó kereskedelmi jogok értékesítéséből származó jövedelmek 64%-a a mérkőzések televíziós közvetítése jogainak átengedéséből származik.

6 1998. június 25-i határozatában az Egyesült Királyság kulturális, média- és sportminisztere (a továbbiakban: miniszter) a Broadcasting Act 1996 (a műsorszolgáltatásról szóló 1996. évi törvény) IV. részének értelmében megállapította az Egyesült Királyság társadalma számára kiemelten jelentős események jegyzékét, amely az Eb [utolsó szakaszát] is magában foglalta.

- 7 E jegyzék elfogadását a miniszter által 1997 júliusában kezdeményezett, 42 különböző szervezettel azon kritériumok tárgyában tartott konzultáció előzte meg, amelyekre figyelemmel a különböző eseményeknek az Egyesült Királyság társadalma számára való jelentőségét értékelni kellett. Ezen eljárás azon kritériumok jegyzékének elfogadásához vezetett, amelyek szerepelnek a kulturális, média- és sportminisztérium 1997 novemberében keltezett iratában, és amelyeket a miniszter az Egyesült Királyság társadalma számára kiemelten jelentős események jegyzékének létrehozása céljából alkalmazott. Ezen irat értelmében egy esemény különösen akkor alkalmas az e jegyzékbe való felvételre, ha széles körben különös visszhangot kelt, nem pedig csupán az adott sport szokásos közönségének fontos. Ugyanezen irat szerint ilyennek minősíthető valamely kiemelkedő nemzeti vagy nemzetközi sportesemény, vagy az, amely az Egyesült Királyság nemzeti csapatának vagy nemzeti képviselőinek részvételével zajlik. Az e kritériumokat teljesítő események közül azok, amelyek jelentős televíziós nézettségnek örvendenek, vagy amelyeket hagyományosan ingyenes szolgáltatás keretében élőben közvetítenek, nagyobb eséllyel szerepelhetnek a jegyzékben. Továbbá, a miniszter ennek mérlegelése során az érintett sportágra vonatkozó más tényezőket is figyelembe vesz, mint például valamely esemény teljes terjedelmű élő közvetítése kínálatának célszerűsége, a szóban forgó sportág bevételeire gyakorolt hatás, a műsorszolgáltatói piacra gyakorolt hatás, továbbá azon körülmények fennállása, amelyek biztosítják az eseményhez való hozzáférést késleltetett televíziós vagy rádiós közvetítés révén.
- 8 Ezt követően a miniszter a Broadcasting Act 1996 97. cikkének megfelelően megindította a jegyzékbe felveendő különleges eseményekre vonatkozó konzultációs eljárást. E konzultáció keretében a miniszter kikérte számos érintett szervezetnek és gazdasági szereplőnek, valamint a televíziós közvetítések jogai birtokosainak, mint például az UEFA-nak a véleményét. Továbbá a miniszter által létrehozott »Advisory Group on listed events« (a jegyzékben szereplő események konzultációs csoportja) nevű konzultációs bizottság is véleményezte a listára kerülő eseményeket, és az Eb [utolsó szakaszával] kapcsolatban azt javasolta, hogy a jegyzékbe vegyék fel a döntőt, a középdöntőt, valamint azokat a mérkőzéseket, amelyeken az Egyesült Királyság nemzeti csapatai szerepelnek.
- 9 A Television Broadcasting Regulations 2000 (a televíziós műsorszolgáltatásról szóló 2000. évi rendelet) által módosított Broadcasting Act 1996 98. cikke értelmében a televíziós műsorszolgáltató szervezetek két kategóriára oszlanak. Az első kategóriába tartoznak az ingyenes szolgáltatást nyújtó szervezetek [a továbbiakban: szabad hozzáférésű csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók], amelyek szolgáltatása az Egyesült Királyság lakosságának legalább 95%-a számára fogható. A második kategóriába tartoznak az e feltételeknek meg nem felelő szervezetek, [e kategória elsősorban a fizetős csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatókat foglalja magába].
- 10 Továbbá a Television Broadcasting Regulations 2000 által módosított Broadcasting Act 1996 101. cikke értelmében az e kategóriák egyikébe tartozó televíziós műsorszolgáltató csak akkor közvetítheti élő adásban a jegyzékben szereplő valamely esemény egy részét vagy egészét, ha valamely más, a másik kategóriába tartozó televíziós műsorszolgáltató megszerezte annak jogát, hogy ugyanezen esemény egészét vagy egy részét élő adásban ugyanezen vagy lényegében ugyanezen a területen közvetítse. Amennyiben e feltétel nem teljesül, a szóban forgó esemény egészét vagy egy részét közvetíteni szándékozó szervezetnek meg kell szereznie az Office of Communications [kommunikációs hivatal] előzetes engedélyét.
- 11 A Code on sports and other listed and designated events (a jegyzékben szereplő sport- és egyéb események kódexe) 2000-ben hatályos változata 3. cikkének értelmében a társadalom számára kiemelten jelentős események jegyzékében szereplő események két csoportba oszlanak. Az »A csoportba« tartoznak azok, amelyekről nem adható kizárólagos alapon élő közvetítés, ha bizonyos feltételek nem teljesülnek. A »B csoportba« azok az események tartoznak, amelyekről csak akkor adható kizárólagos alapon élő közvetítés, ha rendelkezéseket fogadtak el az utólagos közvetítés biztosítása céljából.

- 12 A Code on sports and other listed and designated events 13. cikke értelmében az Office of Communications engedélye megadható a jegyzékben szereplő, az »A csoportba« tartozó események – amelyek közé az Eb [utolsó szakasza] is tartozik – tekintetében, amennyiben a vonatkozó közvetítési jogokat valamennyi műsorszolgáltató szervezetnek méltányos és ésszerű feltételek mellett ajánlották fel, amennyiben valamely, a másik csoportba tartozó szervezet nem fejezte ki e jogok megszerzése iránti szándékát.
- 13 1998. szeptember 25-i levelében az Egyesült Királyság a 89/552 irányelv 3a. cikkének (2) bekezdése értelmében megküldte az Európai Közösségek Bizottságának az eseményeknek a miniszter által összeállított jegyzékét. Az Egyesült Királyság és a Bizottság közötti levélváltást, valamint az intézkedéseknek 2000. május 5-én történt új közlését követően a Bizottság Oktatási és Kulturális Főigazgatóságának főigazgatója 2000. július 28-i levelében tájékoztatta az Egyesült Királyságot, hogy a Bizottság nem emel kifogásokat e tagállam intézkedéseivel szemben, tehát azokat közzéteszik az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.
- 14 A T-33/01. sz., Infront WM kontra Bizottság ügyben 2005. december 15-én hozott ítéletében [EBHT 2005., II-5897. o.] az Elsőfokú Bíróság azzal az indokkal semmisítette meg a 2000. július 28-i levélben szereplő határozatot, hogy azt, mivel az EK 249. cikk szerinti határozatnak minősül, a Bizottság tagjaiból álló testületnek kellett volna elfogadnia [...].
- 15 A[z említett] ítéletre hivatkozva a Bizottság elfogadta a [vitatott] határozatot.”

A vitatott határozat

- 5 A vitatott határozat 1. cikke értelmében:

„A [89/552] irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése szerinti intézkedések, amelyekről az Egyesült Királyság 2000. május 5-én értesítette a Bizottságot, és amelyeket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* 2000. november 18-i C 328. számában tettek közzé, összeegyeztethetők a közösségi joggal.”

- 6 Az említett határozat 3. cikke értelmében e határozatot „2000. november 18-ától kell alkalmazni”.

- 7 A vitatott határozat (3)–(6), (18)–(21), valamint (24) és (25) preambulumbekzdése a következőképpen rendelkezik:

„(3) A vizsgálat során a Bizottság figyelembe vette az Egyesült Királyságban uralkodó médiahelyzetről rendelkezésre álló adatokat.

(4) Az Egyesült Királyság által bejelentett intézkedésekben szereplő kiemelt társadalmi fontosságú események jegyzékét egyértelmű és átlátható módon állították össze, és ezt széles körű konzultáció előzte meg az Egyesült Királyságban.

(5) A Bizottság elégedetten nyugtázta, hogy az Egyesült Királyság intézkedéseiben felsorolt események legalább kettőnek megfelelnek az események társadalmi fontosságát megbízhatóan jelző következő kritériumok közül: i. az esemény a tagállamban széles körben különös visszhangot kelt, és nem csupán az adott sport, illetve tevékenység szokásos közönségének fontos; ii. az eseménynek általánosan elismert egyedi kulturális jelentősége van a tagállam lakossága számára, különösen a kulturális önazonosság erősítésében; iii. az ország csapata résztvevője az eseménynek, amely egy nemzetközi jelentőségű verseny vagy bajnokság keretében zajlik; valamint iv. hagyomány, hogy az eseményről ingyenes televíziós közvetítést adnak, amely nagy nézettségnek örvend.

(6) Az Egyesült Királyság intézkedéseiben felsorolt események között nagy számban szerepelnek olyanok – beleértve a nyári és a téli olimpiai játékokat, valamint a labdarúgó-világ bajnokság [döntőit] és [az] Európa-bajnokság [utolsó szakaszait] –, amelyeknek a hagyományosan elismert kiemelt társadalmi jelentőségét kifejezetten említi a [97/36] irányelv (18) preambulumbekzdése. Ezek az események az Egyesült Királyságban széles körben különös visszhangot keltenek, mivel általában különösen közkedveltek (a résztvevők nemzetiségétől függetlenül), nem pedig csupán a sportesemények szokásos közönségének körében.

[...]

(18) Hagyomány, hogy a felsorolt eseményekről – köztük azokról is, amelyek teljes egységet alkotnak, nem pedig események sorozatából állnak – ingyenes televízió közvetítést adnak, amely nagy nézettségnek örvend. Ha kivételesen nincs így (a krikett-világ bajnokság felsorolt mérkőzéseiben), a felsorolás korlátozott (mivel a döntőt, az elődöntőket és az ország nemzeti csapatainak részvételével zajló mérkőzéseket tartalmazza), és csak megfelelő utólagos közvetítést ír elő, és mindenesetre megfelel az események társadalmi fontosságát megbízhatóan jelző kritériumok közül kettőnek ((13) preambulumbekzdés).

(19) Az Egyesült Királyság intézkedései arányosnak tekinthetők, tekintetbe véve, hogy a szolgáltatásnyújtásnak az EK-Szerződés szerinti alapszabadságától való eltérést azon felsőbb [helyesen: nyomós] közérdek teszi indokolttá, hogy a különös társadalmi fontosságú események [televíziós] közvetítéséhez a közönség széles körben hozzáférhessen.

(20) A Egyesült Királyság intézkedései összeegyeztethetők az Európai Közösség versenyszabályaival, mivel a felsorolt események közvetítésére feljogosított műsorszolgáltatók körét objektív kritériumok alapján jelölik ki, így az események közvetítési jogának megszerzéséért tényleges, illetve potenciális verseny alakulhat ki. A lista továbbá nem tartalmaz olyan aránytalanul sok eseményt, hogy ez torzítaná a versenyt az ingyenes és a térítéses televíziós műsorszolgáltatás downstream piacain.

(21) Az Egyesült Királyság intézkedéseinek arányosságát megerősíti az a tény, hogy a felsorolt események egy része tekintetében csak utólagos közvetítést írnak elő.

[...]

(24) Az Elsőfokú Bíróság [fent hivatkozott T-33/01. sz. Infront WM kontra Bizottság ügyben hozott] ítéletéből következik, hogy a [89/552] irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése alapján tett intézkedéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségéről tett megállapítás határozatnak minősül, ezért azt a Bizottságnak kell elfogadnia. Ennek megfelelően e határozatban ki kell jelenteni, hogy az Egyesült Királyság által bejelentett intézkedések összeegyeztethetők a közösségi joggal. Az e határozat mellékletében leírt intézkedéseket a [89/552] irányelv 3a. cikkének (2) bekezdésével összhangban közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(25) A jogbiztonság biztosítása érdekében e határozatot az Egyesült Királyság által bejelentett intézkedéseknek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való első közzétételének napjától kell alkalmazni.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 8 A vitatott határozat részleges megsemmisítése iránti kérelmében az UEFA nyolc jogalapra hivatkozott a Törvényszék előtt. A Törvényszék a megtámadott ítéletben e jogalapok egyikét sem fogadta el, és a keresetet a maga összességében elutasította. A Törvényszék egyaránt elutasította az UEFA által benyújtott pervezető intézkedések iránti kérelmet is, amely arra irányult, hogy a Törvényszék hívja fel a Bizottságot több irat benyújtására.

A fellebbezésről

- 9 Fellebbezése keretében az UEFA lényegében hét jogalapra hivatkozik, amelyek a következőkön alapulnak: elsősorban, a Törvényszék tévesen alkalmazta és értékelte az egyértelműség és az átláthatóság követelményét, másodsorban téves jogalkalmazás és értékelés az EB utolsó szakaszának az Egyesült Királyság társadalma számára kiemelten jelentős eseménnyé történő minősítése tekintetében, harmadsorban tévedések a Szerződésnek a közvállalkozásokra és olyan vállalkozásokra vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásában, amelyeknek a tagállamok különleges vagy kizárólagos jogokat biztosítanak, negyedsorban tévedések a Szerződésnek a versenyre vonatkozó egyéb rendelkezései alkalmazásában, ötödsorban tévedések a Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára és az arányosság elvére vonatkozó rendelkezései alkalmazásában, hatodsorban tévedések a tulajdonhoz való jog alkalmazásában, végül hetedsorban a megtámadott határozat indokolására vonatkozó tévedések.

Előzetes észrevételek

- 10 Először is meg kell állapítani, hogy a 89/552 irányelv 3a. cikkének (1) bekezdésével az uniós jogalkotó felhatalmazta a tagállamokat, hogy bizonyos eseményeket az érintett tagállam társadalma számára kiemelten jelentős eseményeknek (a továbbiakban: kiemelten jelentős események) minősítsenek, és így módon a Szerződés által ráruházott mérlegelési mozgástér keretében kifejezetten elfogadta a szolgáltatásnyújtás szabadságának, a letelepedés szabadságának, a verseny szabadságának és a tulajdonhoz való jognak a korlátozását, ami e felhatalmazás elkerülhetetlen következménye. Amint az a 97/36 irányelv (18) preambulumbekkezdéséből is következik, a jogalkotó úgy ítélte meg, hogy ezt a korlátozást az információhoz való jog védelmének és az említett események televíziós közvetítéséhez való széles körű nyilvános hozzáférés biztosításának célkitűzése igazolja.
- 11 Egyébiránt a Bíróság már elismerte az ilyen célkitűzés követésének jogszerűségét, és megállapította, hogy a nagy közérdeklődésre számot tartó események kizárólagos forgalmazása jelentős mértékben korlátozhatja a közönség ezen eseményekről való tájékozódását. Márpedig a demokratikus és pluralista társadalmakban az információhoz való jog kiemelten fontos, ami még nyilvánvalóbb az ilyen események tekintetében (lásd a C-283/11. sz. Sky Österreich ügyben 2013. január 22-én hozott ítélet 51. és 52. pontját).
- 12 Másodsorban azt kell megállapítani, hogy a 89/552 irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése értelmében a kiemelten jelentős események meghatározása kizárólag a tagállamok hatáskörébe tartozik, amelyek e tekintetben széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek.
- 13 Ahelyett ugyanis, hogy ezen események jegyzékét hangolná össze, a 89/552 irányelv azon az előfeltevésen alapul, miszerint az Unióban jelentős társadalmi és kulturális eltérések vannak ezen eseményeknek a széles körű közönség számára való jelentőségét illetően. Következésképpen ezen irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az egyes tagállamok jegyzéket készítenek azokról az eseményekről, amelyeket „a társadalom számára kiemelkedő jelentőségűnek tartanak”. A 97/36 irányelv (18) preambulumbekkezdése is kiemeli a tagállamok e mérlegelési hatáskörét, előírva, hogy „lényeges”,

hogy a tagállamok intézkedéseket hozhassanak az információhoz való jog védelmére és a társadalom számára kiemelten jelentős események televíziós közvetítéséhez való széles körű nyilvános hozzáférés biztosítására.

- 14 Az említett mérlegelési mozgástér jelentősége azon tényből is következik, miszerint a 89/552 és a 97/36 irányelv nem határolja körül e hatáskör gyakorlását pontos rendelkezéssel. Azon feltételeket, amelyeket ezen irányelvek annak tekintetében írnak elő, hogy az érintett tagállam valamely eseményt a társadalom számára kiemelten jelentősnek minősíthessen, egyedül a 97/36 irányelv (21) preambulumbekzdése tartalmazza, amely szerint ezeknek olyan kiemelkedő eseményeknek kell lenniük, amelyek az Unióban vagy egy adott tagállamban, illetve egy adott tagállam területének jelentős részén széles közönség számára érdekesek, és amelyeket előzetesen megszervez egy olyan eseményszervező, aki jogosult az adott eseménnyel kapcsolatos jogok értékesítésére.
- 15 E feltételek viszonylagos pontatlanságára figyelemmel az egyes tagállamok feladata, hogy ezeket konkrét jelleggel ruházza fel, és értékelje az érintett eseményeknek a széles közönség számára való jelentőségét társadalmának társadalmi és kulturális sajátosságaira tekintettel.
- 16 Harmadsorban meg kell állapítani, hogy a 89/552 irányelv 3a. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottságnak hatáskörében áll a valamely eseményt kiemelten jelentősnek minősítő nemzeti intézkedések jogszerűségének ellenőrzése, ami lehetővé teszi számára az uniós joggal ellentétes intézkedések elutasítását.
- 17 E vizsgálat keretében a Bizottságnak különösen azt kell ellenőriznie, hogy teljesültek-e a következő feltételek:
 - az érintett eseményt világos és átlátható eljárás során vették fel a 89/552 irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése szerinti jegyzékbe;
 - az ilyen esemény érvényesen minősíthető kiemelten jelentősnek;
 - az érintett esemény kiemelten jelentősnek való minősítése összeegyeztethető az uniós jog általános elveivel, mint például az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvével, az alapvető jogokkal, a szolgáltatásnyújtás szabadságának és a letelepedés szabadságának elvével, valamint a szabad verseny szabályaival.
- 18 Tekintettel minderre, ez az ellenőrzési hatáskör korlátozott, különösen az előző pontban említett második és harmadik feltételt illetően.
- 19 Egyfelől ugyanis a tagállamoknak a jelen ítélet 12. pontjában említett mérlegelési mozgásterének jelentőségéből az következik, hogy a Bizottság ellenőrzési hatáskörének a tagállamok által a kiemelten jelentős eseményekké történő minősítés során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibák feltárására kell korlátozódnia. Annak ellenőrzése céljából, hogy elkövettek-e ilyen hibát, a Bizottságnak elsősorban azt kell ellenőriznie, hogy az érintett tagállam gondosan és pártatlanul megvizsgált-e minden, az ügyre vonatkozó olyan tény, amely alátámasztja az általa levont következtetéseket (lásd analógia útján a C-269/90. sz. Technische Universität München ügyben 1991. november 21-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-5469. o.] 14. pontját, valamint a C-77/09. sz. Gowan Comércio Internacional e Serviços ügyben 2010. december 22-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-13533. o.] 56. és 57. pontját).
- 20 Másfelől, pontosabban a jelen ítélet 17. pontjában említett harmadik feltételt illetően, nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy valamely esemény kiemelten jelentősé minősítése elkerülhetetlenül korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát, a letelepedés szabadságát, a verseny szabadságát és a tulajdonhoz való jogot, amit az uniós jogalkotó figyelembe vett, és úgy ítélte meg, amint az a jelen ítélet

10. pontjában is megállapításra került, hogy ezt a korlátozást az információhoz való jog védelmének és a említett események televíziós közvetítéséhez való széles körű nyilvános hozzáférés biztosításának célkitűzése igazolja.

- 21 A 89/552 irányelv 3a. cikke hatékony érvényesülése biztosításának érdekében meg kell állapítani, hogy ha valamely eseményt az érintett tagállam érvényesen minősített kiemelten jelentősnek, a Bizottság csak e minősítésnek a szolgáltatások szabad mozgására, a verseny szabadságára és a tulajdonhoz való jogra gyakorolt azon hatásait köteles megvizsgálni, amelyek túlmennek az ezen eseménynek a 3a. cikk (1) bekezdésében előírt jegyzékbe történő felvételéhez szükségszerűen kapcsolódó hatásokon.

Az első, a világosság és az átláthatóság feltételére vonatkozó téves jogalkalmazáson és értékelési hibán alapuló jogalapról

A felek érvelése

- 22 Az első jogalap a megtámadott ítélet 94. pontjára vonatkozik, amelyben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a 89/552 irányelv 3a. cikkében előírt egyértelműség és átláthatóság követelményének nem tárgya, és az nem is jár azzal a hatással, hogy arra kényszerítse a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságot, hogy kifejtse azokat az indokokat, amelyek miatt nem követte a konzultációs eljárás során benyújtott véleményeket vagy észrevételeket. Az UEFA azt állítja, hogy e követelménynek megfelelően valamely tagállam nem utasíthatja el magyarázat nélkül több független fél egybehangzó véleményeit – a konzultációs csoport véleményeit is beleértve, amelyet éppen ő maga hozott létre, hogy véleményekkel szolgáljon a 3a. cikk (1) bekezdése szerinti jegyzék összeállítása során –, valamint a versenyhatóság véleményeit, amely véleményeket egy nagyon fontos kérdést illetően adtak.
- 23 Az Egyesült Királyság és a Bizottság vitatja az első jogalap megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

- 24 A jelen ítélet 12. pontjából az következik, hogy az a hatóság, amelyet azzal bíztak meg, hogy valamely eseményt kiemelten jelentőssé minősítsen, széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik. Ebből következik, hogy e hatóság nem köteles követni azon konzultációs szervek véleményét, amelyekhez a döntés meghozatalát megelőzően fordult.
- 25 Azon indokokat illetően, amelyek okán az említett hatóság nem tartotta tiszteletben e véleményeket, igaz az, hogy – az uniós jogi aktusok kibocsátóival szemben támasztott követelményekhez hasonlóan (lásd a C-413/06. P. sz., Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ügyben 2008. július 10-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-4951. o.] 166. pontját) – e hatóságnak meg kell jelölnie azokat az indokokat, amelyek okán valamely eseményt kiemelten jelentősnek minősített, oly módon, hogy egyrészt az érdekelték jogaik érvényesítése érdekében a meghozott intézkedés indokait megismerhessék, másrészt hogy a Bizottság és a hatáskörrel rendelkező bíróságok számára lehetővé tegye a felülvizsgálati jogkörének gyakorlását.
- 26 Mindazonáltal, az UEFA állításával ellentétben, e célkitűzés eléréséhez nem szükséges, hogy az említett hatóság felfedje azokat az egyedi indokokat, amelyek okán nem követte egyes konzultatív szervek véleményét, miközben ezeket nem is köteles követni. E tekintetben nincs jelentősége, hogy e vélemények több olyan konzultatív szervtől származnak, amelyek azonos álláspontot képviselnek.
- 27 E körülményekre figyelemmel az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második, az Eb utolsó szakaszát kiemelten jelentős eseménnyé való minősítésre vonatkozó téves jogalkalmazáson és értékelési hibákon alapuló jogalapról

- 28 Az Eb utolsó szakaszának kiemelten jelentős eseménnyé való minősítését illetően a Törvényszék a következő érvelést alkalmazta a megtámadott ítélet 103. pontjában:

„[...] egyetlen érvényes megfontolás sem enged arra következtetni, hogy főszabály szerint kizárólag a kiemelt mérkőzéseket és az Egyesült Királyság nemzeti csapatainak részvételével zajló mérkőzéseket lehet ilyennek minősíteni e tagállam társadalma tekintetében, és e tényből következően csak ezek szerepelhetnek az ilyen jegyzékben. Az Eb [utolsó szakasza] ugyanis olyan verseny, amely ésszerűen inkább egységes eseménynek tekinthető, mintsem »kiemelt mérkőzésekre« és »nem kiemelt mérkőzésekre«, valamint a vonatkozó nemzeti csapat részvételével zajló mérkőzésekre osztott eseményekből álló összeállításnak. E tekintetben közismert, hogy az Eb [utolsó szakasza] keretében a »nem kiemelt mérkőzések« eredményei határozzák meg a csapatok sorsát, tehát ezektől függ az, hogy a vonatkozó nemzeti csapatok részt vehetnek-e a »kiemelt mérkőzéseken«. Ily módon a »nem kiemelt mérkőzések« határozzák meg a vonatkozó nemzeti csapat ellenfeleit a verseny további fordulóiban. Továbbá, a »nem kiemelt mérkőzések« eredményei azt is meghatározhatják, hogy e nemzeti csapat részt vehet-e, vagy sem, a verseny további fordulójában.”

- 29 A megtámadott ítélet 120. pontjában a Törvényszék a következőket állapította meg:

„[...] az Eb [utolsó szakaszának] a 97/36 irányelv (18) preambulumbekzdésében történő megemlítéséből az következik, hogy a Bizottság nem minősítheti a közösségi joggal ellentétesnek e verseny mérkőzéseinek egy eseményeket tartalmazó jegyzékbe történő felvételét azon okból, hogy az érintett tagállam nem közölte vele azokat az egyedi indokokat, amelyek igazolják a társadalom számára kiemelten jelentős esemény jellegüket [...]. Mindenesetre a Bizottság azon megállapítása, miszerint az Eb [utolsó szakaszának] felvétele a [...] kiemelten jelentős események jegyzékére azon okból összeegyeztethető a közösségi joggal, hogy e verseny – jellemzői okán – érvényesen tekinthető egységes eseménynek, vitatható azon sajátos elemek alapján, amelyek azt bizonyítják, hogy a »nem kiemelt mérkőzések« nem bírnak ilyen jelentőséggel e tagállam társadalma számára.”

A felek érvei

- 30 Az UEFA azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elutasította azon érvelését, miszerint a Bizottság nem juthatott volna azon következtetésre, hogy az Egyesült Királyság érvényesen minősítette az Eb utolsó szakaszát a maga összességében kiemelten jelentős eseménynek. Az UEFA szerint e tagállam csak az úgynevezett „kiemelt” mérkőzéseket, vagyis a döntőt és a középdöntőket, valamint az e tagállam csapatainak mérkőzéseit minősíthette volna ilyen eseményeknek. Ily módon az Egyesült Királyság által létrehozott jegyzéken nem kellett volna szerepelnie az úgynevezett „nem kiemelt” mérkőzéseknek, vagyis ezen utolsó szakasz minden egyéb mérkőzésének.
- 31 Ezen összefüggésben az UEFA második jogalapjának első részében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen ítélte meg úgy, hogy az a tény, hogy az uniós jogalkotó a 97/36 irányelv (18) preambulumbekzdésében egyszerűen megemlítette az Eb-t, azt eredményezi, hogy nem volt szükséges, hogy a Bizottság megkövetelje a tagállamoktól, hogy azok kifejezetten megindokolják a verseny egészének a kiemelten jelentős események jegyzékére való felvételéről szóló határozatukat. Az ilyen elemzés tévesen arra irányul, hogy mentesítse a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy megvizsgálja, hogy az érintett esemény valóban kiemelten jelentős esemény-e. E preambulumbekzdés csak példálózó felsorolását adja az olyan jellegű eseményeknek, amelyek ilyen jelentőséggel bírhatnak, ily módon nem minősül olyan vélelemnek, miszerint az általa említett események kiemelten jelentősek.

- 32 Az említett jogalap második részében az UEFA azt kifogásolja, hogy a Törvényszék több következtetését is olyan tényezők vizsgálatára alapozta, amelyeket maga a Bizottság sem vett figyelembe.
- 33 E jogalap harmadik részében az UEFA arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan tévesen értékelt tényezők alapján végezte el ezen elemzését.
- 34 A Bizottság szerint a második jogalap részben elfogadhatatlan, mivel a tények Törvényszék általi értékelését vitatja. E jogalap ezenfelül megalapozatlan; e következtetéssel az Egyesült Királyság egyetért.

A Bíróság álláspontja

- 35 A második jogalap első részét illetően először is meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 103. pontjában kimondta, hogy az Eb olyan verseny, amely ésszerűen inkább egységes eseménynek tekinthető, mintsem „kiemelt mérkőzésekre” és „nem kiemelt mérkőzésekre”, valamint a vonatkozó nemzeti csapat részvételével zajló mérkőzésekre osztott eseményekből álló összeállításnak. Egyébiránt, amint az a megtámadott ítélet 5. pontjából is kiderül, a „labdarúgó-Európa-bajnokság” fogalmát – amelyre a 97/36 irányelv (18) preambulumbekkezdése utal, úgy értelmezte, hogy az kizárólag e verseny utolsó szakaszát foglalja magában.
- 36 Mindazonáltal sem a hivatkozott preambulumbekkezdés, sem pedig a 85/552, illetve a 97/36 irányelv egyetlen eleme sem tartalmaz olyan jellegű utalást, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy a „labdarúgó-Európa-bajnokság” kifejezés kizárólag e verseny utolsó szakaszára vonatkozik. Ennek megfelelően e kifejezésnek, főszabály szerint, magába kell foglalnia e verseny kezdeti szakaszát is, tehát a selejtező mérkőzések összességét. Márpedig az nem vitatott, hogy az utolsó szakaszt megelőző selejtező mérkőzések nem alkalmasak arra, hogy általánosságban ahhoz hasonló érdeklődést keltsenek valamely tagállam széles közönségében, mint amelyet e közönség az utolsó szakasz során tanúsít. Ilyen érdeklődést ugyanis csak bizonyos, pontosan meghatározható mérkőzések képesek kelteni, elsősorban azok, amelyeken az érintett tagállam nemzeti válogatottja, vagy azon csoport más csapatai vesznek részt, amelybe e válogatott tartozik.
- 37 Egyébiránt ésszerűen nem vitatható, hogy a „kiemelt” mérkőzések jelentősége általában nagyobbak bizonyul, mint az Eb utolsó szakaszának e mérkőzéseket megelőző mérkőzései, nevezetesen a csoportmérkőzések. Nem lehet tehát eleve azt állítani, hogy a mérkőzések ezen utolsó kategóriájának tulajdonított jelentőség egyenértékű a mérkőzések első kategóriájának jelentőségével, és hogy, következésképpen, a csoportmérkőzések mindegyike különbségtétel nélkül úgy tekinthető, mint egy kiemelten jelentős egységes esemény részét alkotó mérkőzés, akárcsak a „kiemelt” mérkőzések. Ily módon az egyes mérkőzések kiemelten jelentős eseménnyé történő minősítése tagállamonként eltérő lehet.
- 38 A fenti megfontolásokból az következik, hogy az uniós jogalkotó nem arra szándékozott utalni, hogy a „labdarúgó-Európa-bajnokság” a 97/36 irányelv (18) preambulumbekkezdése értelmében kizárólag az utolsó szakaszra korlátozódik, és egységes, oszthatatlan eseménynek minősül. Épp ellenkezőleg, az Eb-t olyan eseménynek kell tekintetni, amely főszabály szerint különböző mérkőzésekre és szakaszokra osztható, amelyek közül nem mindegyik alkalmas szükségszerűen arra, hogy kiemelten jelentős eseménnyé minősítsék.
- 39 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a 97/36 irányelv (18) preambulumbekkezdésének, különösen az Eb fogalmának a Törvényszék általi téves értelmezése a jelen ügyre semmiféle hatást nem gyakorolt.

- 40 Ami először is a selejtező mérkőzéseknek az Eb meghatározásából történő kizárását illeti, elegendő arra emlékeztetni, hogy az Egyesült Királyság nem vette fel e mérkőzéseket a kiemelten jelentős események jegyzékébe, és hogy, következésképpen, a vitatott határozat nem vonatkozik az ilyen mérkőzésekre.
- 41 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 128–139. pontjában az UEFA által szolgáltatott elemek alapján és az Egyesült Királyság közönségének konkrét észlelésére figyelemmel megvizsgálta, hogy az Eb utolsó szakaszának valamennyi érintett mérkőzése e közönségben ténylegesen olyan érdeklődést keltett-e, amely elegendő ahhoz, hogy e mérkőzések a kiemelten jelentős események közé tartozhassanak. Márpedig, mivel arra a következtetésre jutott, hogy erről van szó, a Törvényszék megállapította, hogy az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összessége az Egyesült Királyságban kiemelten jelentős egységes eseménynek minősíthető. Valójában tehát a Törvényszék értékelése megfelelt a jelen ítélet 38. pontjából következő értékelésnek.
- 42 Végül a jelen ítélet 107–114. pontjában kifejtett megfontolásokból az következik, hogy a 97/36 irányelv (18) preambulumbekzdésének téves értelmezése semmiféle hatással nem volt a Törvényszék azon következtetésére, miszerint a megtámadott határozat indokolása megfelelt az EK 253. cikkben foglalt feltételeknek.
- 43 Erre figyelemmel, a jelen ítélet 35. pontjában kifejtett érvelést követve, a Törvényszék a megtámadott ítélet 120. pontjában szereplő azon megállapítást tette, miszerint egyik tagállam sem köteles közölni a Bizottsággal azokat az egyedi indokokat, amelyek alapján az Eb utolsó szakasza a maga összességében az érintett tagállamban kiemelten jelentős egységes eseménynek minősül.
- 44 Márpedig, tekintettel arra, hogy az Eb utolsó szakaszát a maga összességében nem lehet érvényesen felvenni a kiemelten jelentős események jegyzékébe azon érdeklődéstől függetlenül, amelyet e szakasz mérkőzései keltenek az érintett tagállamban, e tagállam nem mentesül azon kötelezettségétől, hogy közölje a Bizottsággal azokat az indokokat, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogy e tagállam társadalmának egyedi környezetében az Eb utolsó szakasza olyan egységes eseménynek tekinthető, amelyet a maga összességében az említett társadalom számára kiemelten jelentősnek kell minősíteni, nem pedig különböző szintű érdeklődést kiváltó, mérkőzésekre bontott egyedi események összeállításának.
- 45 Következésképpen a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 120. pontjában, amikor megállapította, hogy a Bizottság az Eb utolsó szakasza mérkőzéseinek a jegyzékbe való felvételét nem minősíthette az uniós joggal ellentétesnek azon indokból, hogy az érintett tagállam nem közölte vele azokat az egyedi okokat, amelyek igazolják ezen eseménynek a társadalom számára kiemelten jelentős jellegét.
- 46 E körülmények között azt kell megvizsgálni, hogy e hibára figyelemmel hatályon kívül kell-e helyezni a megtámadott ítéletet.
- 47 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a Törvényszék által elkövetett téves jogalkalmazás nem vonja maga után a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, ha a rendelkező rész a többi jogi indok alapján megalapozottnak bizonyul (lásd ebben az értelemben a C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-1719. o.] 47. pontját, valamint a C-352/09. P. sz., ThyssenKrupp Nirosa kontra Bizottság ügyben 2011. március 29-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-2359. o.] 136. pontját).
- 48 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy ahhoz, hogy a Bizottság számára lehetővé váljon ellenőrzési hatáskörének gyakorlása, az az indokolás, amely valamely tagállamot arra vezetett, hogy egy eseményt kiemelten jelentőssé minősítsen, tömör is lehet, azzal a feltétellel, hogy ez az indokolás releváns. Ily módon különösen az nem követelhető meg, hogy a tagállam magában az intézkedésekről szóló értesítésben jelölje meg a részletes és számszerűsített adatokat a Bizottságnak megküldött értesítés tárgyát alkotó esemény minden egyes elemét vagy részét illetően.

- 49 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ha a Bizottságnak kétségei támadnak a rendelkezésére álló adatok alapján valamely esemény kiemelten jelentősé történő minősítése vonatkozásában, az ő feladata, hogy felvilágosítást kérjen az e minősítést végző tagállamtól (lásd analógia útján a C-505/09. P. sz., Bizottság kontra Észtország ügyben 2012. március 29-én hozott ítélet 67. pontját).
- 50 A jelen ügyben különösen az Egyesült Királyság által az elfogadott intézkedésekre vonatkozó értesítésből – amelyet 2000. május 5-én közölt a Bizottsággal, és amelyet a vitatott határozat mellékletet tartalmaz – az következik, hogy e tagállam az Eb utolsó szakaszát a maga összességében azon okból minősítette kiemelten jelentős eseménnyé, mivel a mérkőzések ezen összessége, amely tehát a „nem kiemelt” mérkőzéseket is magában foglalta, nemzeti szinten széles körben különös visszhangot keltett, és nem csupán a labdarúgás szokásos közönsége körében keltett különös érdeklődést, illetve, mivel az esemény kétségtelenül jelentős televíziós nézettségnek örvend, és mivel ezt hagyományosan ingyenes szolgáltatás keretében élőben közvetítették.
- 51 Az Egyesült Királyság által a 89/552 irányelv 3a. cikke (2) bekezdésének értelmében közölt ezen tényezők lehetővé tették a Bizottság számára, hogy gyakorolja ellenőrzési hatáskörét, és hogy, amennyiben szükségesnek vagy célszerűnek ítélte, további felvilágosításokat, illetve olyan adatok benyújtását kérje e tagállamtól, amelyek nem szerepeltek az ez utóbbi által közölt értesítésben.
- 52 Másodsorban semmi nem utal arra, hogy a Bizottság ne végezte volna el ezt a korlátozott jellegű ellenőrzést, és hogy a jelen ítélet 50. pontjában említett indokok tekintetében ne vizsgálta volna meg, hogy a miniszter nem követett-e el nyilvánvaló értékelési hibát azzal, hogy az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összességét kiemelten jelentős eseménnyé minősítette.
- 53 E tekintetben, először is, a megtámadott határozat (6) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy a Bizottság ténylegesen megvizsgálta, hogy az Eb utolsó szakaszának összessége, tehát a „nem kiemelt” mérkőzéseket is beleértve, különös visszhangot kelt-e az Egyesült Királyságban, azaz e verseny mérkőzései valóban népszerűek-e a széles közönség körében, nem csupán azon nézők körében, akik a labdarúgó-mérkőzéseket szokásosan a televízióban követik. Hasonlóképpen e határozat (18) preambulumbekkezdéséből az következik, hogy a Bizottság figyelembe vette azt a tényt, hogy ezen verseny összességét, tehát a „nem kiemelt” mérkőzéseket is beleértve, mindig is szabad hozzáférésű televíziós csatornákon közvetítették, és az jelentős számú nézőt vonzott.
- 54 Továbbá az ügy irataiból az következik, hogy a Törvényszék előtt a Bizottság az ellenkérelméhez több olyan számszerűsített dokumentumot is csatolt, amelyekre támaszkodva az Egyesült Királyság által közölt intézkedések jogszerűségét vizsgálta, az e tagállamtól származó azon dokumentumokat is beleértve, amelyek megkülönböztették a „kiemelt mérkőzéseket”, a „nem kiemelt mérkőzéseket”, valamint a nemzeti válogatott részvételével zajló mérkőzéseket. Márpedig az UEFA nem vitatta, hogy e dokumentumok alkották a megtámadott határozat alapját, és maga is elismerte, hogy a Bizottság figyelembe vette e statisztikai adatokat (lásd a jelen ítélet 58. pontját).
- 55 Végül az UEFA nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy a Bizottság által végzett ellenőrzés állítólagosan hiányos jellege azon tényből ered, hogy az említett számszerűsített dokumentumok a 2000. évet megelőző időszakra vonatkoznak, és a Bizottság nem vette figyelembe a 2000 és 2007 közötti időszakra vonatkozó adatokat, jóllehet a megtámadott határozatot az elfogadásának időpontjában, azaz 2007. október 16-án rendelkezésre álló adatokra kellett volna alapítania.
- 56 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozat elfogadására a célból került sor, hogy az Oktatási és Kulturális Főigazgatóság főigazgatója által az Egyesült Királyságnak küldött, 2000. július 28-i levélben szereplő határozat helyébe lépjen, amelyet a fent hivatkozott Infront WM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet azon okból semmisített meg, hogy azt nem a Bizottság tagjaiból álló testület fogadta el. Ennek megfelelően, a jogbiztonság biztosítása érdekében, a Bizottság visszaható hatállyal ruházta fel a megtámadott határozatot, megvizsgálva ugyanazon, nevezetesen a Bizottsággal

2000. május 5-én közölt nemzeti intézkedéseket, előírva, hogy e határozat 2000. november 18-tól, azaz ezen intézkedéseknek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételének időpontjától kezdődően alkalmazandó.

- 57 Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a Bizottság felruházhatta a megtámadott határozatot ilyen visszaható hatállyal (lásd a C-331/88. sz., Fedesa és társai ügyben 1990. november 13-án hozott ítélet [EBHT 1990., I-4023. o.] 45–47. pontját), amely hatályt egyébiránt az UEFA sem vitatta.
- 58 E körülmények között a Bizottság köteles volt a 2000-ben fennálló helyzethez viszonyítottan elvégezni a vizsgálatát. E tekintetben, mivel az UEFA ezt nem kifogásolta, nem szükséges azt megvizsgálni, hogy a Bizottság feladata volt-e ezen helyzet figyelembevételével azon határozat elfogadásának időpontjában, amelynek helyébe a megtámadott határozat lépett, illetve a közölt nemzeti intézkedések közzétételének időpontjában. Ily módon a Bizottság feladata volt azt megvizsgálni, hogy ebben az időszakban az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összességét kiemelten jelentős eseménynek lehetett-e minősíteni. Márpedig az ügy irataiból az következik, hogy az UEFA semmiféle olyan bizonyítékot nem nyújtott be a Törvényszékhez, amely lehetővé tette volna ezen utóbbi számára annak megállapítását, hogy a Bizottság a megtámadott határozatot nem a 2000-ben rendelkezésre álló adatok vonatkozásában fogadta el. Sőt, éppen ellenkezőleg, az UEFA elismerte, hogy a Bizottság a 2000. július 28-i levélben szereplő határozat elfogadásának időpontjában rendelkezésre álló statisztikai adatokra támaszkodott.
- 59 Harmadsorban az UEFA bebizonyíthatta volna a Törvényszék előtt, hogy ezen adatok alapján a Bizottságnak arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy az Egyesült Királyság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összességét kiemelten jelentős eseménynek minősítette.
- 60 Márpedig az UEFA e tekintetben többek között az 1996-os és a 2000-es Eb utolsó szakaszának nézettségére vonatkozó adatokat nyújtotta be a Törvényszékhez, és azt állította, hogy ezek az adatok azt bizonyítják, hogy a „nem kiemelt” mérkőzések az Egyesült Királyságban nem keltettek különös visszhangot azon nézők körében, akik szokásosan nem követik a labdarúgást.
- 61 A Törvényszék ezeket az adatokat a megtámadott ítélet 131. és 132. pontjában megvizsgálta, de nem erősítette meg az UEFA által javasolt értékelést.
- 62 A Törvényszék a megtámadott ítélet 139. pontjában arra a következtetésre jutott, figyelembe véve az UEFA által előterjesztett egyéb, a 2000. évet követő időszakra vonatkozó adatokat is (ugyanezen ítélet 128–130., 135. és 136. pontja), hogy az UEFA nem bizonyította, hogy a megtámadott határozat (6) és (18) preambulumbekzdésében szereplő, és a jelen ítélet 53. pontjában hivatkozott értékelések hibásak, és azt sem, hogy – következésképpen – a Bizottságnak arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy az Egyesült Királyság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összességét kiemelten jelentős eseménynek minősítette.
- 63 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék által elkövetett téves jogalkalmazás nem vonja maga után a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, mivel a rendelkező rész a többi jogi indok alapján megalapozottnak bizonyul. Következésképpen a második jogalap első részét mint hatástalant el kell utasítani.
- 64 Ugyanezen jogalap második részében az UEFA azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a jelen ítélet 60. és 62. pontjában említett értékelése keretében több következtetését azon elemekre alapozta, amelyeket maga a Bizottság sem vett figyelembe.

- 65 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikkben említett jogszerűségi vizsgálat keretében a Törvényszék nem helyettesítheti a megtámadott jogi aktus kibocsátójának indokolását a saját indokolásával, és nem pótolhatja a saját indokolásával az ezen aktus indokolásában meglévő hézagot úgy, hogy vizsgálata az ezen aktusban szereplő egyik értékeléshez se kapcsolódjon (lásd ebben az értelemben a C-73/11. P. sz. Frucona Košice ügyben 2013. január 24-én hozott ítélet 87–90. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 66 Mindazonáltal a jelen ügyben a Törvényszék által a megtámadott ítélet 126–139. pontjában végzett vizsgálat a megtámadott határozat (6) és (18) preambulumbekzdéséhez kapcsolódik, és megerősíti az e preambulumbekzdésekben tett megállapításokat.
- 67 A szóban forgó jogalap harmadik részében az UEFA arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a jelen ítélet 60. és 62. pontjában említett elemzést általa nyilvánvalóan tévesen értékelt tényezők alapján végezte.
- 68 A jogalap e része valójában arra irányul, hogy a Bíróság a sajátjával helyettesítse a Törvényszék ténybeli értékelését, anélkül hogy az UEFA a Törvényszék előtt bemutatott tények és bizonyítékok elferdítésére hivatkozna. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően a jogalap ezen részét is el kell utasítani mint megalapozatlant (lásd a C-397/03. P. sz., Archer Daniels Midland és Archer Daniels Midland Ingredients kontra Bizottság ügyben 2006. május 18-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-4429. o.] 85. pontját, valamint a fent hivatkozott ThyssenKrupp Nirosta ügyben hozott ítélet 180. pontját).
- 69 A fentiekre figyelemmel a második jogalapot a maga összességében el kell utasítani.

A harmadik, a Törvényszék által a Szerződésnek a közvállalkozásokra és olyan vállalkozásokra vonatkozó rendelkezései téves alkalmazására alapított jogalap, amelyeknek a tagállamok különleges vagy kizárólagos jogokat biztosítanak

A felek érvei

- 70 Harmadik jogalapjának első részében az UEFA azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen járt el azáltal, hogy hallgatott arról az előzetes kérdésről, hogy a jelen esetben alkalmazandó-e az EK 86. cikk (1) bekezdése. Különösen, jóllehet a Törvényszék azt állapította meg, hogy az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedések nem egyenértékűek a különleges vagy kizárólagos jogok biztosításával, ez nem oldja meg a kérdést, mivel az érintett vállalkozások, különösen a BBC és a Channel 4 az e rendelkezés értelmében vett közvállalkozások.
- 71 Ugyanezen jogalap második részében az UEFA arra hivatkozik, hogy a Törvényszék elemzése az EK 86. cikk (1) bekezdése szerinti „különleges jogok” fogalmának téves értelmezését tartalmazza, amely értelmezés okán a Törvényszék helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedések nem egyenértékűek a szabad hozzáférésű csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatóknak biztosított különleges jogokkal. A Törvényszék különösen azt a kérdést értékelt formalista megközelítésben és elméleti síkon, hogy e tagállam szabályozása különleges jogokat biztosít-e ezen műsorszolgáltatóknak. A Törvényszék nem vett tudomást a gazdasági valóságról, mivel e szabályozás a gyakorlatban lehetővé teszi a szabad hozzáférésű csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatóknak, hogy megszerezzék az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzéseknek az Egyesült Királyságban történő közvetítése kizárólagos jogait, míg a fizetős csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók gyakorlatilag nem szerezhetnek ilyen kizárólagos jogokat.
- 72 E jogalap harmadik részében az UEFA arra hivatkozik, hogy a Törvényszéknek meg kellett volna állapítania a különleges jogok fennállását a szabad hozzáférésű csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók tekintetében, azon okból, hogy az Egyesült Királyság számukra nyíltan „jogi privilégiumokat” biztosított. Ha ugyanis valamely, fizetős csatornákat üzemeltető műsorszolgáltató megvásárolja az UEFA-tól az Eb utolsó szakaszába tartozó egyik mérkőzésnek az Egyesült

Királyságban történő közvetítése jogát, számára nem engedélyezett e jog gyakorlása, hacsak nem ajánlotta fel ésszerű feltételek mellett a szóban forgó jogot a szabad hozzáférésű csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók számára is. Ezzel szemben ezen utóbbi gazdasági szereplő egyáltalán nem köteles e jogokat más, fizetős csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók számára felajánlani.

- 73 A Bizottság szerint a harmadik jogalap elfogadhatatlan, mivel az UEFA több olyan érvet hoz fel, amelyekre nem hivatkozott a Törvényszékhez benyújtott keresetlevelében. Ezenfelül e jogalap minden alapot nélkülöz, és ezt az álláspontot képviseli az Egyesült Királyság is.

A Bíróság álláspontja

- 74 A harmadik jogalap első részét illetően meg kell állapítani, hogy egyfelől – az UEFA állításával szemben – a Törvényszék nem „hallgatott” arról az előzetes kérdéstről, hogy a jelen esetben alkalmazandó volt-e az EK 86. cikk (1) bekezdése. E kérdést a Törvényszék a megtámadott ítélet 165–171. pontjában megvizsgálta, és arra a következtetésre jutott, hogy e rendelkezés nem releváns, tehát nem alkalmazandó.
- 75 Másfelől azt kell megállapítani, hogy a Törvényszék előtt az UEFA nem hivatkozott semmiféle azon alapuló jogalpra, hogy az EK 86. cikk (1) bekezdése azon okból alkalmazandó, hogy egyes, szabad hozzáférésű csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók az EK 86. cikk (1) bekezdése értelmében vett közvállalkozásoknak minősülnek.
- 76 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében tehát e jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani (lásd a C-628/10. P. és C-14/11. P. sz., Alliance One International és Standard Commercial Tobacco kontra Bizottság és Bizottság kontra Alliance One International egyesített ügyekben 2012. július 19-én hozott ítélet 111. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 77 E jogalap második részét illetően nem vitatott, hogy a televíziós műsorszolgáltatásról szóló 2000. évi rendelettel módosított, a műsorszolgáltatásról szóló 1996. évi törvény 98. és 101. cikkének megfogalmazása semmiféle különbséget nem tesz a műsorszolgáltatók különböző kategóriái között, és nem biztosít olyan védelmet a szabad hozzáférésű csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók számára, amelyet megtagad a fizetős csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatóktól, mivel valamennyi műsorszolgáltató szabadon szerezheti meg – többek között – a kiemelten jelentős események közvetítésének nem kizárólagos jogát, és ezeket szabadon közvetíthetik, kizárólagosság nélkül.
- 78 Nem vitatott, hogy az nem zárható ki, hogy a gyakorlatban végül is csak szabad hozzáférésű csatornákat üzemeltető bizonyos műsorszolgáltatók, mint a BBC vagy az ITV közvetítik az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összességét az Egyesült Királyságban – miután megkapták az Office of Communications engedélyét –, mivel a fizetős csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók csak a kizárólagos közvetítés iránt érdeklődnek, és e tény okán nem nyújtanak be ajánlatokat, hogy megszerezzék a vonatkozó jogokat.
- 79 Mindazonáltal, amint azt a Törvényszék is megállapította a megtámadott ítélet 171. pontjában, ez a hatás a kizárólagosságnak a fizetős csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók által működtetett vállalkozási modell keretében tulajdonított jelentőség eredménye, mivel kevesebb hajlandóságot mutatnak valamely kiemelten jelentős esemény nem kizárólagos közvetítésének elfogadására, mint a szabad hozzáférésű csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók. E hatás tehát elsősorban az előbbi kategóriába tartozó műsorszolgáltatók szabad kereskedelmi választásából ered, tehát nem róható fel az Egyesült Királyság szabályozásának.
- 80 E jogalap harmadik részét illetően meg kell állapítani, hogy az UEFA a Törvényszék előtt nem hivatkozott az azon alapuló jogalpra, hogy a szabad hozzáférésű csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatók privilégiumban részesülnek azon okból, hogy a fizetős csatornákat üzemeltető

műsorszolgáltatók kötelesek számukra felajánlani az EB utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összessége közvetítésének jogait. A jelen ítélet 76. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az ilyen érvelést ily módon mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

- 81 A fentiekre figyelemmel a harmadik jogalapot mint részben megalapozatlant, részben pedig elfogadhatatlant el kell utasítani.

A negyedik, a Szerződésnek a versenyre vonatkozó egyéb rendelkezései megsértésén alapuló jogalapról

A felek érvei

- 82 Az UEFA arra hivatkozik, hogy – tekintettel arra, hogy az EK 86. cikk (1) bekezdése nyilvánvalóan alkalmazandó a jelen ügyben – a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem vizsgálta meg azt a kérdést, hogy az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedések olyan helyzetbe hozták-e a BBC-t és az ITV-t, amelybe saját maguktól, a versenyjog megsértése nélkül nem kerülhettek volna, vagy olyan helyzetbe, amely megkönnyítette számukra a versenyjog megsértését.
- 83 A Bizottság szerint a negyedik jogalap hatástalan.

A Bíróság álláspontja

- 84 Az UEFA azt állítja, hogy a Törvényszék a Szerződésnek több, a versenyre vonatkozó cikkét is megsértette, amikor elismerte, hogy e cikkek alkalmazása a jelen ügy összefüggéseire figyelemmel az EK 86. cikk (1) bekezdésének alkalmazhatóságát feltételezi.
- 85 Márpedig a megtámadott ítélet 165–171. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az EK 86 cikk (1) bekezdése nem alkalmazható. Mivel az UEFA nem vitatta e megállapítást a jelen fellebbezés keretében, a negyedik jogalap hatástalan, és ezért el kell utasítani.

Az ötödik, a Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára és az arányosság elvére vonatkozó rendelkezések alkalmazása során a Törvényszék által elkövetett hibákra alapított jogalap

A felek érvei

- 86 Ötödik jogalapjának első részében az UEFA azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó jogalapját, mivel ő azt állította a Törvényszék előtt egyrészt, hogy az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedések a más tagállamokban letelepedett műsorszolgáltatókkal szembeni hátrányos megkülönböztetésnek minősülnek, és másrészt, hogy annak meghatározása, hogy az Egyesült Királyság szabályozása értelmében mi minősül „feljogosított műsorszolgáltatónak”, túlságosan szűk ahhoz, hogy arányos legyen e szabályozás célkitűzésével. Márpedig a Törvényszéknek meg kellett volna állapítania, hogy ezen intézkedések e két indok alapján aránytalanok.
- 87 Ötödik jogalapjának második részében az UEFA azt állítja, hogy a Törvényszék elemzése téves, mivel a Törvényszék azt feltételezte, hogy önmagában azon tény miatt, hogy az Eb utolsó szakasza egyetlen és ugyanazon eseménynek tekinthető, és hogy az egészében kiemelten jelentős eseménynek minősül, az a célkitűzés, hogy az ezen esemény közvetítéséhez széles körű nyilvánosságnak biztosítsanak hozzáférést, nem volna megfelelően megvalósítható valamely, az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedésekből következőnél kevésbé kényszerítő megszorítással, így például egy olyan jegyzékkel, amely az Eb utolsó szakaszának csak bizonyos kiválasztott mérkőzéseit tartalmazza.

- 88 E jogalap harmadik részében az UEFA arra hivatkozik, hogy még azt feltételezve is, hogy az Eb utolsó szakasza az Egyesült Királyság társadalma számára kiemelten jelentős egyetlen eseménynek tekinthető, a Bizottságnak akkor is alaposan meg kellett volna vizsgálnia, hogy a bejelentett intézkedések összeegyeztethetőek-e a Szerződésnek a szolgáltatások szabad mozgására és a versenyre vonatkozó rendelkezéseivel.
- 89 Az Egyesült Királyság és a Bizottság szerint az ötödik jogalap minden alapot nélkülöz.

A Bíróság álláspontja

- 90 Ötödik jogalapjának első részében az UEFA valójában azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettséget, mivel nem válaszolt az előtte hivatkozott, és az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedések feltételezeten hátrányosan megkülönböztető jellegére és a feljogosított műsorszolgáltató fogalmának túlságosan szűk meghatározására alapított érvekre.
- 91 E tekintetben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a Törvényszék nem köteles olyan magyarázatot adni, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet. Következésképpen az indokolás lehet közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék érvelésük Törvényszék általi elutasításának okait, és lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy rendelkezzen a felülvizsgálat elvégzéséhez szükséges elemekkel A Törvényszék nem köteles válaszolni valamely fél minden egyes érvére, különösen ha azok nem kellően világosak és pontosak, amennyiben azokat külön nem fejtik ki, illetve azokhoz indokolásként nem fűznek külön magyarázatot (lásd ebben az értelemben a C-120/06. P. és C-121/06. P. sz., FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-6513. o.] 91. és 96. pontját, valamint a C-263/09. P. sz., Edwin kontra OHIM ügyben 2011. július 5-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-5853. o.] 64. pontját.).
- 92 Az Egyesült Királyság szabályozásának feltételezeten hátrányosan megkülönböztető jellegét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 148. és 149. pontjában elismerte, hogy egyfelől e szabályozás a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának minősül azon okból, hogy tényleg valószínűbb, hogy egy „minden bizonnyal e tagállamban letelepedett” szabad hozzáférésű csatornát üzemeltető műsorszolgáltató fogja az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összességét gyakorlatilag kizárólagossággal közvetíteni, nem pedig egy más tagállamban letelepedett versenytárs. Másfelől a Törvényszék megállapította, hogy az ilyen korlátozás igazolható, mivel az információhoz való jog védelmére, valamint arra irányul, hogy széles körű hozzáférést biztosítson a társadalom számára kiemelten jelentős – nemzeti vagy nemzeti – események televíziós közvetítéséhez.
- 93 Azzal, hogy ily módon határozott, a Törvényszék elegendő indokolást adott, még ha közvetett is, amely lehetővé teszi az UEFA számára, hogy megismerje azokat az indokokat, amelyek miatt a Törvényszék nem adott helyt érvelésének, a Bíróság számára pedig azt, hogy gyakorolhassa felülvizsgálati hatáskörét.
- 94 A feljogosított műsorszolgáltató fogalmának feltételezeten túlságosan szűk meghatározására vonatkozó érvét illetően meg kell állapítani, hogy ez csak egyetlen pont volt az egyébként 176 pontból álló keresetlevélben. Ezenfelül ezen érv kizárólag azon az állításon alapult, miszerint e meghatározás jóval szűkebb, mint a más tagállamok által elfogadott meghatározás, és gyakorlatilag háromra szűkíti le azon műsorszolgáltatók számát, amelyek képesek megfelelni a megkövetelt feltételeknek. Végül, válaszában az UEFA az említett érvelés két tömör mondatban való kifejtetésre szorítkozott.
- 95 Következésképpen azon tényre tekintettel, hogy a szóban forgó érv nem került különösebben kifejtésre a Törvényszékhez benyújtott beadványokban, a Törvényszék nem volt köteles választ adni rá.

- 96 Az ötödik jogalap második részét illetően először is meg kell állapítani, hogy az a megtámadott ítélet 152. pontjának téves olvasatán alapul. E pontban ugyanis a Törvényszék nem arra a vélelemre támaszkodott, miszerint az a célkitűzés, hogy az ezen esemény közvetítéséhez széles körű nyilvánosságnak biztosítsanak hozzáférést, nem lehetett volna megfelelően megvalósítani valamely kevésbé kényszerítő megszorítással. A Törvényszék az UEFA jogalapját mint téves előfeltevésen alapulót utasította el, mivel az azon alapult, hogy az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedések aránytalanok voltak, tekintettel arra, hogy az Eb utolsó szakaszának „nem kiemelt” mérkőzései nem kiemelten jelentősek. Márpedig a Törvényszék megalapozottan döntött így, mivel a megtámadott ítélet 123–141. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy az Eb utolsó szakaszát a maga összességében, tehát a „nem kiemelt” mérkőzéseket is beleértve, az Egyesült Királyság társadalma számára kiemelten jelentős eseménynek lehetett minősíteni.
- 97 Végül, e jogalap harmadik részét illetően, a jelen ítélet 19. pontjából az következik, hogy a Bizottságnak korlátozott vizsgálatot kell végeznie, amelynek a tagállamok által a kiemelten jelentős események nemzeti jegyzékének összeállítása során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibák feltárására kell szorítkoznia.
- 98 A fentiekre figyelemmel az ötödik jogalapot a maga összességében mint megalapozatlant el kell utasítani.

A hatodik, a Törvényszék által a tulajdonhoz való jog alkalmazása során elkövetett hibákon alapuló jogalapról

A felek érvei

- 99 Az UEFA szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg egyrészt, hogy önmagában az a tény, hogy az Eb a társadalom számára kiemelten jelentős egyetlen és ugyanazon eseménynek tekinthető, elegendő ahhoz, hogy az UEFA tulajdonhoz való jogának megsértése e verseny minden egyes mérkőzése vonatkozásában szükségszerűen arányos legyen. Másrészt a Törvényszék még alapvetőbb tévedést követett el azáltal, hogy elmulasztotta értékelni az UEFA tulajdonhoz való joga korlátozásának mértékét, ami megakadályozta azon kérdés megfelelő elemzését, hogy az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedésekkel okozott hátrányok a követett célokkal arányosak voltak-e, vagy sem.
- 100 Az Egyesült Királyság és a Bizottság vitatja e jogalap megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

- 101 Az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökül hagyja. A tulajdon használatát azonban, az általános érdek által szükségessé tett mértékben, törvénnyel lehet szabályozni.
- 102 E tekintetben a jelen ítélet 10. 20. és 21. pontjában hivatkozott preambulumbekendésekből az következik, hogy egyrészt az UEFA tulajdonhoz való jogának sérelme már a 85/552 irányelv 3a. cikkéből ered, és e sérelem főszabály szerint az információhoz való jog védelmére, valamint az arra irányuló célkitűzéssel igazolható, hogy széles körű hozzáférést lehessen biztosítani a kiemelten jelentős események televíziós közvetítéséhez. Másfelől, tekintettel arra, hogy az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összességét az Egyesült Királyság érvényesen minősítette kiemelten jelentős eseménynek, a Bizottságnak csak az e minősítésnek az UEFA tulajdonhoz való jogára gyakorolt olyan hatásait kellett megvizsgálnia, amelyek túllépték az ezen eseménynek az e hatóságok által meghatározott események jegyzékébe történő felvételéhez szükségszerűen kapcsolódó hatások mértékét.

- 103 Márpedig kizárólag az UEFA-nak az e hatásokra vonatkozó állításai alapulnak azon a tényen, hogy a potenciális vásárlók, nevezetesen a BBC és az ITV, az érintett közvetítési jogok árverésen történő értékesítése során hoztak létre szövetséget, és közös ajánlatot nyújtottak be. Mindazonáltal a Törvényszékhez benyújtott keresetlevélből az következik, hogy ilyen érvre nem hivatkoztak a Törvényszék előtt. A jelen ítélet 76. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra figyelemmel így az UEFA nem hivatkozhat rá a jelen fellebbezés keretében.
- 104 E körülményekre figyelemmel a hatodik jogalapot el kell utasítani.

A hetedik, a megtámadott határozat indokolására vonatkozó téves jogalkalmazáson alapuló jogalapról

A felek érvei

- 105 Az UEFA azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem hívta fel a Bizottságot, hogy a fellebbezésben felhozott mind a hat érdemi jogalap vonatkozásában tartsa be az indokolás megkövetelt szintjét. Ötödik jogalapja az indokolási kötelezettség megsértésén alapul. Az UEFA szerint az említett határozatot meg kellett volna semmisíteni, mivel először is az nem tartalmaz megfelelő indokolást az Eb utolsó szakaszának kiemelten jelentős eseménnyé történő minősítésére vonatkozóan. Ezenfelül e határozat indokolása a szolgáltatásnyújtás szabadságának, a verseny szabadságának és az UEFA tulajdonhoz való jogának korlátozását illetően is hiányos. Végül az UEFA szerint a Törvényszéknek nem kellett volna az UEFA-nak a jogok birtokosi jogosultságán alapuló állítólagos kiváltságos helyzetére támaszkodnia annak meghatározásához, hogy elégséges-e a Bizottság indokolása.
- 106 Az Egyesült Királyság és a Bizottság szerint a hetedik jogalap megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 107 Az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az EK 253. cikk által megkövetelt indokolást az adott jogi aktus természetéhez kell igazítani, valamint világosan és kétértelműségtől mentesen kell megfogalmazni a jogi aktust kiadó intézmény érvelését, hogy az az érdekeltek számára a meghozott intézkedés indokait megismerhetővé, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a felülvizsgálati jogkört gyakorolhatóvá tegye. Az indokolás követelményét az ügy körülményeire, így többek között a jogi aktus tartalmára, az előadott indokok jellegére, és a címzettek, illetve a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyek magyarázathoz jutás iránti érdekére figyelemmel kell értékelni. Nem követelmény az indokolással szemben, hogy a releváns tény- és jogkérdések minden részletére kitérjen, amennyiben nem csupán szövege, hanem egyben kontextusa, valamint a tárgyra vonatkozó jogszabályok összessége alapján eldönthető a kérdés, hogy az indokolás megfelel-e az említett 253. cikk követelményeinek (a fent hivatkozott Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ügyben hozott ítélet 166. pontja, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 108 Egyébiránt az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy amikor a szóban forgó aktus meghozatalára az érintettek számára jól ismert körülmények között kerül sor, ezen aktus indokolható rövidítetten (lásd ebben az értelemben a C-335/09. P. sz., Lengyelország kontra Bizottság ügyben 2012. június 26-án hozott ítélet 152. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 109 A 89/552 irányelv 3a. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott határozatokat illetően egyfelől emlékeztetni kell arra, hogy ezek elfogadásával a Bizottság nem saját határozathozatali hatáskörét gyakorolja, hanem ellenőrzési hatáskörét, amely ezenfelül szűk és a tagállamok által a kiemelten jelentős eseményekké történő minősítés során elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibák feltárására korlátozódik (lásd a jelen ítélet 12. és 19. pontját). E határozatokat tehát a közölt nemzeti intézkedések fényében kell értelmezni.

- 110 Másfelől meg kell állapítani, hogy az ilyen határozatok, azon tagállamon kívül, amely ezeket közli a Bizottsággal, elsősorban az ezen államban televíziós csatornákat üzemeltető műsorszolgáltatókat és az érintett események közvetítése kizárólagos jogainak birtokosait érinti. Márpedig az tagadhatatlan, hogy ezen elsődleges érdekelték alapos ismeretekkel rendelkeznek azon körülmények tekintetében, amelyek közt e határozatokat elfogadták, mivel legalább is e jogok árának megtárgyalásához ismerniük kell minden, e jogok értékére jelentős hatást gyakorló tényezőt, és különösen azt az érdeklődést, amelyet a szóban forgó esemény jelent az érintett tagállam közönsége számára.
- 111 E körülmények között a Bizottság által a 89/552 irányelv 3a. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott határozat indokolható röviden. A Bizottságnak különösen arra is lehetősége van, hogy csak azokat az indokokat jelölje meg, amelyek miatt valamely eseményt kiemelten jelentősnek minősített. Ezenfelül a jelen ítélet 20. és 21. pontjában hivatkozott preambulumbekkezdésekből az következik, hogy az Egyesült Királyság által elfogadott intézkedéseknek a szolgáltatásnyújtás szabadságára, a verseny szabadságára és a tulajdonhoz való jogra vonatkozó szabályokkal való összeegyeztethetőségét érintő indokolása közvetett jellegű is lehet. Pontosabban, amennyiben a szolgáltatásnyújtás szabadságára, a verseny szabadságára és a tulajdonhoz való jogra gyakorolt hatások nem mennek túl az érintett eseménynek a 89/552 irányelv 3a. cikkének (1) bekezdésében előírt jegyzékbe történő felvételéhez szükségszerűen kapcsolódó hatásokon, főszabály szerint nem kell egyedileg indokolni az ilyen következtetést.
- 112 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (5), (6) és (18) preambulumbekkezdésében szerepelnek azok az indokok, amelyek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összessége kiemelten jelentős eseménynek minősíthető. Ennek megfelelően a (6) preambulumbekkezdés többek között kiemeli, hogy ezen esemény különös visszhangot kelt az Egyesült Királyságban, mivel valóban a széles közönség körében népszerű, és nem csupán azon nézők körében, akik a sporteseményeket szokásosan a televízióban követik. E megállapítást pontosítja ezenfelül a (18) preambulumbekkezdés, amelyből az következik, hogy hagyomány, hogy a szóban forgó eseményt ingyenes televíziós csatornán közvetítik, amely – mint ilyen – nagy nézettségnek örvend.
- 113 A fentiekre figyelemmel a Törvényszék semmiképp nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a megtámadott határozat tartalmazta azokat a szükséges információkat, amelyek lehetővé tették egyfelől az UEFA számára, hogy megismerje azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az Eb utolsó szakaszába tartozó mérkőzések összessége kiemelten jelentős eseménynek minősíthető, másfelől pedig a Törvényszék számára, hogy felülvizsgálati hatáskörét gyakorolja e következtetés megalapozottsága tekintetében.
- 114 A megtámadott határozat indokolásának egyéb szempontjait illetően semmi nem utal arra a jelen ügyben, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadságára és a verseny szabadságára gyakorolt hatások túlmennek az az Eb utolsó szakaszának a kiemelten jelentős események jegyzékébe történő felvételéhez szükségszerűen kapcsolódó hatásokon. A tulajdonhoz való jognak a kizárólag ezen felvételtől eredő sérelméről túlmenő sérelmét illetően emlékeztetni kell arra, hogy erre az évrre az UEFA kizárólag a Bíróság előtt hivatkozott.
- 115 A fentiekre figyelemmel a hetedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 116 Mivel az UEFA által a fellebbezésének alátámasztására hivatkozott hét jogalap közül egyik sem fogadható el, a fellebbezést mint részben elfogadhatatlant, részben pedig mint megalapozatlant teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

¹¹⁷ Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az UEFA-t, mivel peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a jelen eljárás költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság az Union des associations européennes de footballt (UEFA) kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások